

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

SKOGSPARTI FRÅN MÖLLTORP. — EFTER FOTOGRAFI.

15 DE ÅRG.

DEN 21 JUNI 1914.

N:o 38.

Foto. Rasm. Lund.

Skisser: Bengt Silfversparre.

H. Larinberg.

HUGO WINBERG.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Den 15 juni fyllde förre rektorn vid Alnarps landbruksinstitut, professor H. L. O. Winberg sjuttio år. Ända tills för tre år sedan har han innehaft ledningen af vårt lands förnämsta landbruksläroverk och frön till en god del af de frukter på den svenska landthushållningens område, med hvilka det inom kort kommer att hållas generalmönstring vid de skånska hushållningssällskapens jubileumsutställning i Malmö, hafva där af honom nedlagts. Många äro ock de känslor af tacksamhet och vördnad och välönskan för ålderdomen, som samlat sig kring åldrigen på bemärkelsesdagen.

Hugo Ossian Leonard Winberg är född i Kristianstad den 15 juni 1844, son till kaptenen vid Vendes artilleriregemente V. O. Winberg därstädes och hans maka Henriette Marie Schmidt. Mera bekant var farfadern, den högt anseende köpmannen och politikern J. U. Winberg i Karlshamn, i hvars förmögna och bildade hem Johan Henrik Thomaner hörde till umgängesvännerna. Efter att ha genomgått födelsestadens elementarläroverk blef Hugo Winberg 1863 student i Lund där han hufvudsakligen ägnade sig åt historiska, statsvetenskapliga och språkliga studier; när han 1871 promoverades till filosofie doktor, var det efter att ha offentligen försvarat en afhandling med titeln: "Öfversikt af de viktigaste företeelserna vid urtima riksdagen i Örebro 1812". Men med detta intresse för humaniora var nära förbunden en varm håg för jordbruket och dess praktiska utöfning och det var som elev vid Alnarps landbruksinstitut han mottog den akademiska lagern. Insikter i praktiskt jordbruk var han i tillfälle inhämta hos en man med sådant anseende bland skånska landtmän som F. C. Wihlborg, då innehafvare af Råby gård strax utanför Lund, och inom kort (1873) få vi se den unge filosofie doktorn med sin maka, född Thornberg, sätta bo som välbeställd arrendator på Fosie boställe i närheten af Malmö. Fyra år senare flyttade han sin verksamhet till en större gård, Bjellerups säteri, hvilken under hans driftiga och sakkunniga ledning ryckte upp i ledet bland Skånes mest välskötta egendomar. Det anseende han sålunda förvärfvade sig bland sina ståndsbroder höjdes än ytterligare genom den omfattande erfarenhet rörande utlandets landbruksön, hvilken han förvärfvade genom upprepade utländska resor såsom i Danmark, Tyskland, Österrike-Ungern, Holland och Storbritannien. Också togs han snart i anspråk för det ena förtroendeuppdraget efter det andra och redan 1882 invaldes han i Malmöhus läns hushållningssällskaps förvaltningsutskott. Två år tidigare hade han tillsammans med dr Nils Engström på Alnarp börjat utgifva "Tidskrift för landtmän", och därmed skänkt våra jordbrukare ett fackorgan i jämnhöjd med det bästa utlandet vid den tiden kunde uppvisa. Vid dess redaktion lägger han hand ännu den dag i dag är.

Genom sin skriftställarverksamhet, sina sakkunniga inlägg i på dagordningen stående landbruksfrågor och det förtjänstfulla sätt, hvarpå han utförde de mångahanda uppdrag som anförtroddes honom hade Winberg tillräckligt dokumenterat sig för den föreståndarebefattning, hvilken han 1886 kallades att intaga vid Alnarps landbruksinstitut.

Hans utnämning till innehafvare af denna hvarmed följde professors namn, heder och värdighet, hälsades med allmän tillfredsställelse och de förväntningar, som knötos till densamma, gingo i rikligaste mått i uppfyllelse. Under det kvartsekel prof. Winberg stod i spetsen för detta landbruksläroverk undergick det en fullständig nyskapelse. År 1886 räknade det af helt åt institutet sig ägnande lärare endast fyra. Numera närmar det sig i afseende på lärarekrafter och utrustning med laboratorier och materiell en verklig landbrukshögskola. Skaran af elever har också vuxit oerhördt. En mycket stor del af förtjänsten härför tillhör prof. Winberg på grund af hans sällsynta organisatoriska förmåga, hans lefvande intresse för uppgiften, som aldrig tillät honom spara sig, samt ett sundt omdöme, som noga aktat sig för att låta teori och praktik löpa isär på skilda vägar.

Självf undervisade han till en början i landthushållning, husdjursskötsel och kameralistik, men öfvertog vid omorganisationen 1902, då ledningen af läroverkets ansevärd jordbruk lades i andra händer, lektoratet i husdjurslära. Hvad han som lärare framför allt fått erkännande för har varit hans förmåga att fostra sina elever till själfkritik. Detta stod väl tillsammans med hans kanske en smula kyliga framställningskonst, som på ett utomordentligt sätt lät skälen för och emot komma till sin rätt, men noga aktade sig att angifva en fråga som löst, när den i själfva verket ännu stod under debatt.

Naturligtvis fick Winberg äfven efter tillträdet af föreståndarebefattningen på Alnarp i rikt mått ställa sig till förfogande åt hushållningssällskapet och det öfriga föreningsväsendet på jordbrukets område. Styrelserna för Sveriges utsädesförening, för frökontrollanstalten i Lund, för mjölkkontrollföreningarna o. s. v. ha dragit fördel af hans medlemskap. I Malmö landbruksblubb var han ständig sekreterare och den egentlige ledaren. Malmöhus läns hushållningssällskap har som ett erkännande af hans förtjänster skänkt honom den sällsynta utmärkelsen af sin stora guldmedalj.

Huru har det varit möjligt för en person att uträtta så mycket, är en fråga, som osökt inställer sig. "Svaret ligger däruti", skrifer en man, som varit i tillfälle att på nära håll iakttaga honom, "att Hugo Winberg vid sidan om en medfödd rik begåfning, starkt genom omfattande studier, synes i arf från köpmannasläkten ha bekommit en korrekthet och grundlighet, som ej medger honom ro eller hvila, förrän han haft sitt föresatta arbete avslutat inom bestämd tid. Han är en sällsynt arbetsam man, för hvilken arbete och pliktuppfyllelse är ett behof, men förströelse något mycket sekundärt."

Yttre utmärkelser och erkännanden ha visserligen kommit prof. Winberg till del i form af ordnar, ledamotskap i akademier och andra samfund, in- och utländska, och äfven som nyss sades genom hushållningssällskapets guldmedalj. Men han har ej synts sätta något alltför stort värde därvid. Hans försynta, något tillbakadragna personlighet har nöjt sig med medvetandet af trogen pliktuppfyllelse och han har glädt sig, då han i vårt landbruks glänsande framsteg under de sista årtiondena kunnat skönja, att denna pliktuppfyllelse icke skett förgäves.

FRÅN UTSTÄLLNINGSTADEN.

Foto. Bohms. Malmö.

SVENSKA FORNMINNESFÖRENINGENS MÖTE I MALMÖ. Grupp af deltagare

Åskåd: Bengt Sjöström

Vi namnteckna från vänster: Konsul Richter, rektor Isaksson, kyrkoherde Thynell, fältintendent Arwidsson, doktor Sörman, arkitekt Wählin, prins Eugén (X), tandl. A. Rooth, landshöfd. de la Gardie, doktor Rydbeck, friherre Cederström, lektor Lindahl.

Utställningen af äldre kyrklig konst i Malmö öppnades den 11 juni af Prins Eugén. Den vackra utställningen är förlagd till realskolan, således midt i "ströget" till den Baltiska utställningen, hvars många besökare den väl äfven räknar på att locka till sig. Det är en ståtlig utställning, som endast kunnat åstadkommas genom samverkan från flera håll, men framför allt genom den välvilja, som stiftets främste styresman, biskop Billing, visat alltsedan tanken på densamma föddes hos utställningens nuv. sekreterare, fältintendenten

Arwidsson. Här finnes sammanfördt material af äldre kyrkliga föremål från stiftet i en utsträckning, som aldrig ens tillnärmelsevis varit skadad här förut. Och allt sammanordnadt med smak och på ett vetenskapligt sätt. Utställningens största betydelse, utom den rent pedagogiska, är väl, att den bör lära oss att hvar i sin stad sätta värde på de klenoder, som vi äga inom våra respektive församlingar, icke minst på landsbygden. Att värda desamma och icke tillåta att museer eller enskilda "rädda" dem från den omgivning de absolut höra till.

Foto. Bohms. Malmö.

UTSTÄLLNINGEN AF ÄLDRE KYRKIG KONST I MALMÖ.

Åskåd: Bengt Sjöström

BALTISKA BILDER FÖR DAGEN.

T. v.:
ANDERS ZORN I
KONSTUT-
STÄLLNINGEN.
Vår lika påpass-
lige som skicklige
fotograf tog bilden
när den berömda
artisten passerade
sin egen afdelning,
förvisso en af ut-
ställningens allra
förmärsta och mest
uppskattade se-
värdheter.

Mellersta bilden:
DET MÄRKLIGA
NATIONALMU-
SEIFÖRVÄRF-
VET: Wilhelm
Leibl's för 72,000
kronor inköpta por-
trätt af kemikern
Jais, München
1885. Nytagen fo-
tografi.

Foto. Bohm, Malmö.

Nationalmuseum har i dagarne träffat åfåtal om inköp af en af Baltiska utställningens värdefullaste och mest uppmärksammade målningar, ett porträtt måladt af *Wilhelm Leibl*, en af det moderna Tysklands främste målare. Tafflan har betingat ett pris af 72,000 kr.

Medlemmarne af den i Köpenhamn samlade 16:de internationella presskongressen voro den 13 juni inbjudna till Baltiska utställningen i Malmö. Ombord på ångfärian *Gustaf V*, med hvilken öfverresan gjordes, mottogos gästerna af generaldirektör *Granholm* å svenska statens vägnar, stadsfullmäktiges i Malmö ordf. *dr Lindahl*, ordföranden i Baltiska utställningens representantationsutskott *dr Herslow* m. fl. Sedan utställningen efter framkomsten till Malmö genomvandrats in- togs vid 1/27-tiden på aftonen middag i kongresshallen hvar efter återresan till Köpenhamn anträdde.

Foto. Bohm, Malmö.

FRÅN INTERNATIONELLA PRESSKONGRESSENS BESÖK A UTSTÄLLNINGEN.

Kl. Bohm, Malmö.

K. F. U. K:S VÄRLDSKONGRESS I STOCKHOLM.

H. 8 D:n STOCKHOLMSFOTOGRAF.

KRONPRINSEN-REGENTEN OCH KRONPRINSESSANS GARDENPARTY I LOGÅRDEN.

Klitch: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre, Sthm. Gbg.

K. F. U. K:s femte världskongress, hvilken hållits i Stockholm den 10—18 juni har räknat omkring 850 deltagare, representerande 25 olika nationer. Programmet upptog dels enskilda föreläsningar för de delegerade, dels offentliga föredrag öfver ämnen, anslutande sig till kvinnornas verksamhet inom hemmet och på skilda sociala områden, samt dessutom en del fester och gemensamma utflykter. Bland de

mera framstående mötestalarne märktes pastor Le Seur, Berlin, pastor Breitenstein, Schweiz, prof. Cairns, Skottland, professorskan M'chelet, Norge, m:lle Savare, Frankrike, m. fl. Sverige representerades af prof. Kolmodin, dr Karl Fries, fröknarne Beatrice Dickson och Ingeborg Wikander m. fl.

Den 10 juni voro kongressdeltagarna af kronprinsparet inbjudna till Gardenparty i Logården.

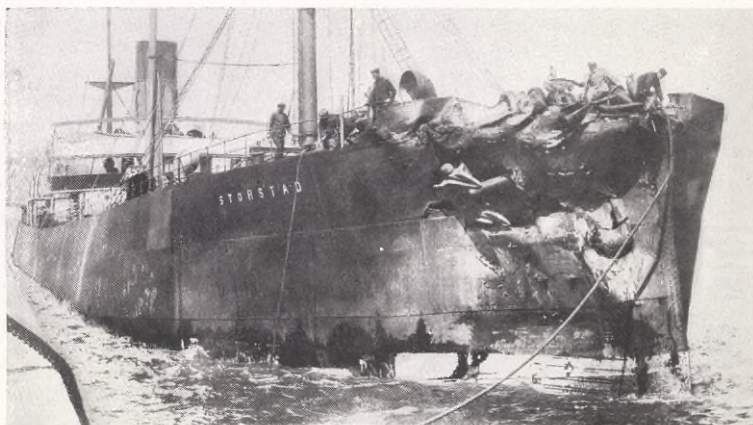

H. 8 D:n STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Fr. v.: MISS ETHEL KNIGHT, SEKR., MISS CLARISSA SPENCER, GEN. SEKR., THE HON. E. KINNAIRD, THE HON. MRS WALDEGRAVE, ORDF., MRS HEAD.

Klitch: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre, Sthm. Gbg.

KATASTROFEN Å ST. LAWRENCEFLODEN.

"Storstad" ankommer till Montreal efter den ödesdigra sammanstötningen med "Empress of Ireland". Å vidstående bild, insänd af en påpasslig landsman på resa i Canada, synes tydligt den skada den norske ångaren tillfogades.

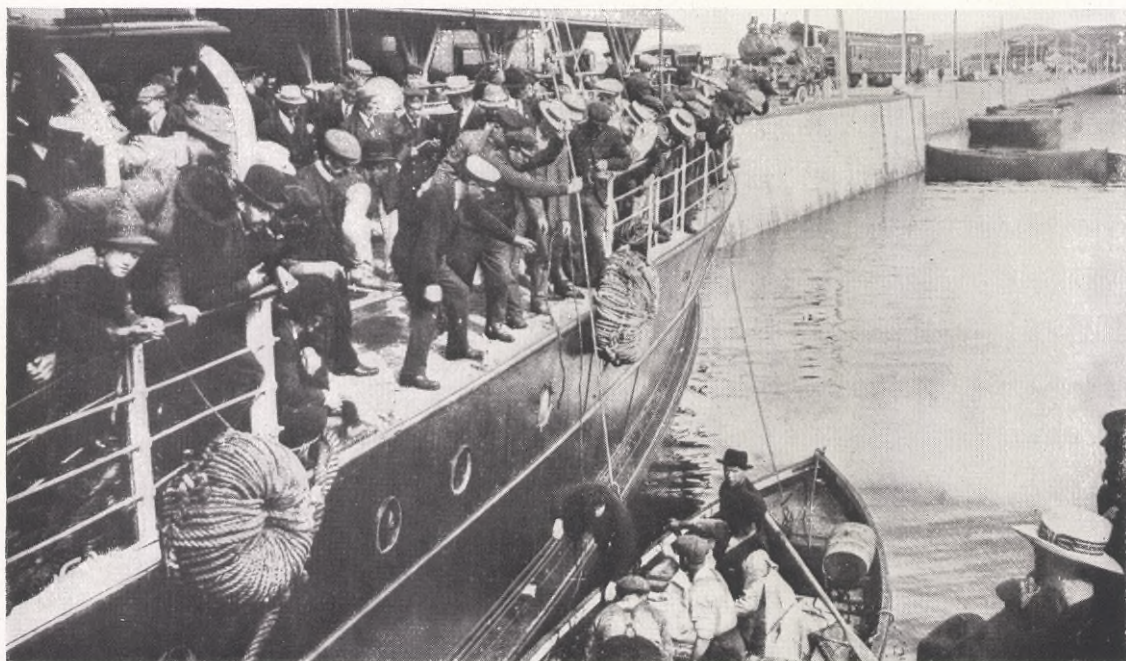
"STORSTADS" BEFÄLHAFVARE, kapten Andersen med sin fru.

"EMPRESS OF IRELAND:S" BEFÄLHAFVARE, kapten Kendall som rekonescent efter katastrofen.

Nederst:
"LADY EVELYN" ANLÄNDER TILL QUEBEC medförande räddade samt lik som bergats.

Se föregående n:r.

Efter fotografier.

EN SOMMARSAGA.

FÖR HVAR 8 DAG AF K. G. OSSIAN-NILSSON.

BÖGREN et ÄQVIST hade slagit sig ner vid Wallsund för sommaren. Firman låter ju rätt antaglig, men den återfinnes nog inte i något register. Skulle så vara, så är den en dubbelgångare — ty Bogren et Äqvist i den här historien voro endast två unga studenter. Kusiner, oskiljaktiga — däraf firmanamnet.

Wallsund, som ligger någonstans på kusten, är numera en ödeort. En gång har det varit ett fiskläge, och en del förfallna bodar stå kvar. Det var en af dessa bodar, Bogren et Äqvist hyrde för sommaren — det vill säga, de underhandlade med Åsa herregård, som äger strandremsan, och fingo gratis och med varm hand tillåtelse att reparera boden och vistas där.

Utanför kontraktet ställdes af herregården alla byggmaterialier till deras förfogande. Lyckan ville, att de voro en smula bekanta med herremannen, grosshandlare Martens. Grosshandlaren och hans dotter Irmelin tillbragte för öfrigt hela sommaren på kontinenten.

Så mycket ostördare kunde Bogren et Äqvist känna sig. Ästeter båda, närde de en smula af ästeters ensamhetskult och människohat — de ansågo sig med andra ord som ett par byroniska och sönderslitna naturer. Blott sträng afsöndring från mänskligheten förmådde skydda allt det ömtåliga oförstådda i deras bröst. Blott en Robinsontillvaro på en obebodd kust förverkligade deras ideala lifsform. Det vill säga, att sådan var deras stil, när denna sommar började...

Det vardt en mycket arbetsam sommar. Först gällde det att bringa människohatet under tak, att skaffa boden ordentligt golf och ordentliga dörrar och fönster. Det nödvändigaste i möbelväg, sängkläder, porslin förskaffades från hemorten... Då efter mycket hamrande och sågande och många skår i fingrarna eremitaget ansågs färdigt, tedde det sig emellertid märkligt nog. Bogren et Äqvist kommo nästan genast i tvist om den antagliga stilarten. Bogren röstade för renässans, medan Äqvist höll för att blott någonting fornnordiskt, någonting i ovanlig grad fornnordiskt motsvarade byggnadens kynne.

Men det vardt ingen hvila på den sjunde dagen. Dels blefvo dagligen små reparationer nödvändiga. Dels var det en fjärdingsväg till närmaste lifsmiddelsaffär. Provianteringsomsorger upptogo en god del af människohatarnas ferie... I alla fall var det ett friskt lif, ett luftigt lif från morgon till kväll och från kväll till morgon. Bodens bestod, nämligen enligt Äqvists åsikt till stor del af bara springor.

Jakt och fiske utfyllde alla lediga stunder. Toaletten möjligen en timme i veckan. Och den medförda stadsgarderoben blef rätt illa medfaren. Den hade snart lika många springor som bostaden... skulle man tro det: under detta lif ljusnade sakta, men märkbart ästetfirmans lifsåskådning. Byron började komma ur kurs, och en dag hördes den dystre Bogren, medan han satte ett nytt hängsle i dörren gnola:

*"Freude, schöner Götterfunken,
Tochter aus Elysium,
Wir betreten feuertrunken,
Himmelsche dein Heiligthum.
Deine Zauber binden wieder,
Was die Mode streng getheilt;
Alle Menschen werden Brüder,
Wo dein sanfter Flügel weilt."*

Han skulle just fortsätta med: "Seid umschlungen, Millionen...". då han hejdade sig vid åsynen af kamraten. Äqvist syntes närma sig med grubbande hållning. I händerna höll han en flaska, föremålet för hans grubbel. Bogren, som nu svettat sig törstig, undrade hvad slags drickbart vännen lyckats uppbringa.

Nu stannade Äqvist. Hvad nu? Han lyfte buteljen öfver sitt hufvud och nu — kratsch — där låg den i klippan i hundra glittrande spillror.

Bogren brusade upp.

— Hvad tar du dig till, karl?

Äqvist svarade inte, bara nickade och böjde sig mot marken. Som om där varit någonting att ta vara på! Bogren slängde hammaren ifrån sig och störtade bort till Äqvist.

— Är du alldeles från vettet?

— Se här, hvad som fanns i flaskan!

— Flaskpost — aha!

Båda vännerna granskade intresserad den lilla smutsiga breflappen, som nyss legat i flaskan.

— Myteristbesättning, läste Bogren, — styrmanen i järn. Tvungen att ersätta och lotsa ända till Riga. Hemma om halfannan vecka. Östberg.

— Det luktar äfventyr, tror jag, menade upphitaren stolt.

— Hvarför skulle du slå sönder buteljen? Af etiketten kunde vi kanske funnit ut ett och annat — såvida det inte är ett skämt af — af dig själf, din spjuifer!

— Skämt! Etiketten! Kors, inte slogs *den* sönder, inte. Här är den. En vanlig porteretikett. Carnegie, Göteborg, står här.

— Åh, det här har du själf satt i scen. Hvarför inte i stället långa hit med en ordentlig flaska — sak samma, om porter eller apollinaris. Jag är så förbaskadt törstig.

— Hör du, det är jag med. Vill du som jag, så låna vi herregårdens segelbåt och skaffa oss in till köpingen. Vi kunde snart behöfva förbereda oss för civilisationen.

— För människolarmet och — Nja, inte för annat än törstens skull. Härute i obygdan skulle jag annars trivas hela mitt lif.

— Ätminstone tills Irmelin reser till Uppsala, menade Äqvist spydigt.

— Irmelin! — Bogren ryckte på axlarna och svängde om på klacken. Hvarpå han skyndade in i stugan för att byta om kläder. Om en half minut kom han ut, alldeles högröd — Äqvist, som just tänkte klifva in, studsade.

— Mina bästa byxor, skrek Bogren, — mina bästa —! Ser du —?

Äqvist log åt vännens fasa. Hålet var verkligen väl placeradt.

— Du får hädanefter akta dig att vända folk ryggen, sade han.

En stund senare befunno de sig i segelbåten och stucko ut mot skärgårdens vimmel af grönkädda eller nakna kobbar. Som ovana seglare — de begagnade annars endast eka — skydde de det smala farvattnet under land. I rum sjö var ätminstone vinden stadigare.

De hade skäl för sin försiktighet. Kastvindarna i sunden hotade ett par gånger med kantring. Studenterna drogo en suck af lättnad, när seglen fylldes af bred sjövind. Härute var också vattnet friskt grönt eller blått, ej gult eller grått som under land. Blott några få aflägsna klippor stucko upp ur synranden.

— Där ligger en fyr, anmärkte Bogren och pekade utåt.

(Forts. å sid 604)

SVENSKA GYMNASTIKUPPVISNINGEN I BERLIN.

1. DEN GLÄNSANDE UPPVISNINGEN INFÖR 100 OFFICERARE af alla grader i Militär-Turnanstalts stora sal i Berlin. 2. GENERALMAJOR BALCK och TURNANSTALTENS CHEF öfverstelöjtnant v. Bauer. 3. SVERIGES ENVOYÉ I BERLIN, greve A. Taube, hälsas af gymnaster och sångare.

De svenska sångarne och gymnasterna anlände på sin nedresa till Paris den 11 juni till Berlin och mottogs på stationen af bl. a. svenske ministern greve Taube. På middagen begåvo sig sångarne till Potsdam, där de i Neues Palais voro inbjudna att sjunga för kaisar Wilhelm. Påföljande dag voro sångarne och gymnasterna det militära gymnastikinstitutets gäster och gävo därvid inför ett 100-tal officerare en med stormande bifall mottagen gymnastikuppvisning inledd och avslutad med körsång.

Efter fotografier.

Litche: Bengt Nilfversparre.

4. MILITÄRTURNANSTALTENS FRUKOST FÖR DE SVENSKA GÄSTERNA.

FURSTAR.

Efter porträtt.

Klische: Bengt Sjöqvistparre.

Klische: Bengt Sjöqvistparre.

Öfre bilden t. v.:
PRINS FRIEDRICH KARL AF PREUSSEN. SEGRARE I 5-KAMP UNDER DE STORA IDROTTSTÄFLINGARNE I BERLINS STADION.

Prinsen, kusin till kejsaren och en utmärkt idrottsman, deltog i V olympiaden i Stockholm och såges ämnas deltaga i Baltiska spelen.

Öfre bilden t. h.:
PRINS FRIEDRICH KARL LYCKÖNSKAS AF SIN MOR, PRINSESSAN LOUISE-SOPHIE AF PREUSSEN, EFTER SIN IDROTTSSEGER.

Nederst t. h.:
ADOLF FRIEDRICH, DEN NYE STORHERTIGEN AF MECKLENBURG-STRELITZ.

I begrafningsprocessionen efter sin i dagarne afslidne fader.

Text å sid. 607.

Efter fotografi.

Klische: Bengt Sjöqvistparre.

Efter fotografi.

PRINSEN AF WALES I LEDET (X).

Efter fotografi. Kliché: Bengt Siffersparre.
RIBOT, som den 9 juni bildade ny fransk regering men som redan den 12 i samma månad störtade.

varit förenadt med synnerligen stora svårigheter. De 7 statsministerkandidater, till hvilka president Poincaré först i tur och ordning vänt sig hafva antingen afböjt det erbjudna förtroendeuppdraget eller också misslyckats med sina regeringskombinationer. Som den åttonde i ordningen lyckades det till sist den gamle moderat-konservative politikern Ribot att

Kabinettet Doumergue i Frankrike demissionerade den 3 juni. Som skäl för tillbakaträdandet anförde konseljpresidenten Doumergue, att hans och ministärens uppgift vore afslutad, sedan det af dem uppställda arbetsprogrammet, att göra slut på partiförvirringen samt att förverkliga vänsterprogrammet och därmed gifva klarhet åt de inrikespolitiska förhållandena, nu lyckligt genomförts. Den verkliga anledningen till Doumergues afgång anses emellertid vara att han icke velat böja sig för krafvet på afprutning i den treåriga värnpliktstiden, hvilket kraf uppställes af de radikal-socialistiska grupper, som genom de nyligen afslutade valen blifvit deputeradekammarens starkaste parti.

De uttalade farhågorna att ministärens afgång skulle komma att framkalla en allvarlig politisk kris synas till alla delar besannas. Bildandet af ny regering har

bilda ministär och att framlägga en utomordentligt stark ministerlista med nästan idel politiska namn-kunnigheter. Kabinettet Ribot som genom sin sammansättning var af utpräglad moderat färg med dragning åt höger möttes emellertid vid sitt framträdande inför deputeradekammaren af ett miss-troendevotum från den samlade vänsterns sida och

fann sig, i saknad af nödig majoritet nödsakadt att omedelbart inlämna sin afskedsansökan.

Ny regering har därefter på uppdrag af president Poincaré bildats af socialisten Viviani.

Med hänsyn till den egentliga stridsfrågan, värnpliktstidens längd, har den nye konseljpresident uttalat, att han är anhängare af en återgång till tvåårig värnplikt dock endast under förutsättning, att det kan ske utan förvirring i det nationella försvaret.

Efter fotografi. Kliché: Bengt Siffersparre.
VIVIANI, den socialistiske nye konseljpresidenten efter Ribot.

Efter fotografi. Kliché: Bengt Siffersparre.
WINSTON CHURCHILL, Englands sjöminister, efter en tre kvarts timmes flygtur.

Efter fotografi.

DEN POLITISKA STORSTRÄJKEN I ITALIEN: Tummult i Milano.

Kliche: Kem. A.-B. Benot Süffersparre, Stain-Gog.

En del italienska städer hafva under den senaste tiden varit skådeplatsen för *arbetareoroligheter* af synnerligen svårartad karaktär. Den 8 juni — italienska nationaldagen — kom det vid en antimilitaristisk demonstration i *Ancona* till en blodig sammandrabbning mellan polisen samt anarkister och republikaner. Polisen nedsköt två personer, samt sårade ytterligare fem. För att protestera mot polisens uppträdande, hvilket stämplats såsom onödigt brutalt, förklarade arbetarne i en mängd italienska städer, storsträjk. Vid de protestmöten och demonstrationer, som de sträjkande på olika platser anordnat, har det kommit till nya blodiga strider mellan polis och militär å ena och arbetare å den andra sidan.

Enligt senaste föreliggande underrättelser hafva oroligheterna på sina håll antagit anarkistisk karaktär: kyrkor stormas, statens och kommunernas byggnader angripas, järnvägslinier skadas och privategendom förstöres.

Sydpolsfararen Roald Amundsen eröbrade den 11 juni under ganska dramatiska omsändigheter sitt certifikat som flygare. Vid provet, hvilket ägde rum på exercisfältet Gar-

dermoen utanför Kristiania, gjordes först en försöksuppstigning med kapten Sem. Jacobsen som förare och Roald Amundsen som passagerare. Strax efter det att apparaten höjt sig upp i luften, råkade höjdrodret i olag, och från en höjd af tio meter störtade aeroplanet till marken, därvid erhållande betydande skador. De båda flygarne, som hade sinnesnärvaro nog att hoppa ur apparaten, innan denna tog marken, undkommo oskadade. Trots det hotande olyckstillbudet ville kapten Amundsen ej uppskjuta sin examensflygning utan steg omedelbart upp i ett annat på platsen befintligt aeroplan och utförde med glans de stipulerade proven.

Efter fotografier

ROALD AMUNDSEN (*) SOM FLYGARE. Den berömda Sydpolfararen, har i och för nästa polfärd utbildat sig i flygkonst och i dagarna eröfrat flygcertifikat. Vår bild visar fr. v. flygarne, rytim. Thaulow, kapt. Amundsen, d:r Stephanson och kapt. Sem. Jacobsen.

Kliche: Benot Süffersparre.

Till illustr. å sid. 595.

Svenska fornminnesföreningens möte öppnades den 11 juni å Malmö museum under ordförandeskap af förre riksantikvarien professor Oscar Montelius. Till ordförande för Malmömötet valdes landshöfding greve R. De la Gardie. Mötesprogrammet upptog utom föredrag öfver ämnen, fallande inom ramen för föreningens verksamhet, och öfvervärandet af den kyrkliga konstatställningens i Malmö öppnande, besök i en del äldre märkliga byggnader, S:t Petri nyrestaureerade kyrka, Malmöhus slott, ruinerna efter kyrkan Sankta Maria minor i Lund m. m.

SVENSK SKYTT I SKYDDSKÅR I KINA.

E. NORDSTRÖM i försvarskårens uniform, med sina skyttepris. — Anställd vid kinesiska postverket, är herr N. sedan flere år en påpasslig och intresserad medlem till H. S. D., som i dagarna mottagit följande korrespondens jämte en samling fotos, hvarur vi kanske icke valt dem han främst önskat. Men för oss här hemma äger ju våra landsmäns göranden det största intresset.

GENERAL KELLY, chef för engelska krigsmakten i Ostasien, inspekterar täjlingskjutningarna

med Maximkanon. Resultaten af skyttens, hr E. Nordström, träffsäkerhet gran-skas.

RFP - Fotografl.

ENGELSK OFFICER AFBLÅSER HASTIG ELD.

Klökki Bmygt Silfverparne.

Tillfölje de ständiga oroligheterna i Kina och isynnerhet i Canton (revolutionärernas centrum) ha här boende européer och amerikanare mellan sig bildat en "Frivillig skyddskår", som i dag räknar ca 50 medlemmar. Engelska regeringen har varit nog vänlig att understödja denna rörelse med att tillhandahålla medlemmarna gevär och ammunition samt att hvar lördag och söndag bereda dem tillfälle att vid ett 1/2 mil utanför Hongkong stationerad engelskt Sikh-regementets lägerplats under engelska officerares ledning delta i öfningsskjutningar såväl med gevär som med maximkanon.

Som intresserad skytt (medlem af Björknäs skytteförening — en liten naggande god förening tillhörig Stockholms läns Skytteförbund) blef jag vid min hitkomst i januari d. å. gäst "volunteer". Under vintermånaderna resa vi

(Forts. fr. sid. 599)

— Se opp, nu går bommen, skrek Åqvist.
Bogren böjde sig pilsnabbt.
— Nej se, ropade han, — så svart vattnet med en gång blifvit! Och det, fast dagen är klar.
— Verkligen, instämde Åqvist och blef intresserad. I nästa minut kastade han sig mot relingen och lossade skotet. Båten höll helt enkelt på att kantra. Än en gång gick bommen.
— Men hvad i all världen står på? Vinden är ju klar.
— Tja, men strömmen! Allt det här svarta vattnet, som vi se orma sig dit utåt, är en hafsström. Ho vet, kanske den väller upp ur djupet. Du ser, hur fruktansvärdt djupet här måtte vara. Hallå, klara focken — oj!
Åqvist hade anledning att oja sig. Ty rätt nu lågo han och Bogren kraflande på en båtköl, som utan hjälp af segel och styre med god fart var på väg till hafs. Den svarta strömmen — som nyss isat dem — förde dem räddningslöst bort med sig.
Åqvist, som olyckan gjorde till humorist, undrade huttrande, om det här bar af ända till Riga.

— Fyren, fyren, hojtade Bogren ifrigt. Vi styra rakt på fyren.
— Vi, huttrade Åqvist ironiskt.
— Nå, båten då — det här kallar jag ett äfventyr.
— Som i en dröm, förvånade sig äfven Åqvist. Ty strömmen förde verkligen kölyttarna allt närmare fyrholmen. Nu iaktogs inte bara det röd-hvita tornet öfverst på klippan, utan äfven en grå stuga, inklämd mellan ett par väldiga block, som liknade pucklarna på en baktrisk kamel.
— Nu gäller det hugga fast någonstans, rådde Åqvist — nota bene, om strömmen inte skulle ändra mening och i tide böja af.
Strömmen böjde inte af. Den gled lydigt in mot klipporna. Åqvist passade på och dök ner från båten. Med några simtag nådde han lyckligt land. Land nådde äfven Bogren, men med mindre besvär. Segelbåten gled lydigt in i hamnen eller den lilla tillstyrmelse till hamn, fyrholmen höll sig med.
Firman Bogren et Åqvist sutto en stund senare i skepparkläder och drucko varmt kaffe. Lotshustrun förklarade dem undret med hafsströmmen.
— Det är svartvattnet, vi kalla't, sade hon i sin

FRÅN SVENSKA GENDARMERIET I PERSIEN.

MAJORERNA KARLBERG och THORELL (på mattan)

Det svenska gendarmeriet i Persien har nyligen företagit en framgångsrik expedition till en del byar i n. ö. Hamadanprovinsen mot den bekante röfvarchefen Abbas band. Abbasjälfnedsköts, som man torde erinra sig, af major Möller och hans band, med hvilket det persiska gendarmeriet under de två senaste åren legat i oupphörliga stride, är nu nästan fullständigt tillintetgjord.

SETAGH, den beryktade röfvarchefen Abbas fäste.

om lördagseftermiddagarna ut till lägerplatsen och återvända till Canton följande dag. Där ute stå rymliga tält med mosquitonät försedda fältsängar färdiga att ta emot oss för natten. I officerarnes messtält intagas måltiderna och fördrives skymningsstunderna med prat och sång och lyssnande till indiernas egendomligt klagande musik. Tidigt på följande morgon går reväljen och efter en hastig frukost vidta skjutningarna med tillhjälp af ett antal Sikhsoldater, förvånansvärdt goda skyttar.

Arliga täflingsskjutningar hållas om af enskilda personer uppsatta hederspris. Vid 1913—1914 års täflingar lyckades jag vinna alla 4 1:sta prisen. — Kåren räknar till sina medlemmar Engelsmän, tyskar, fransmän, amerikare, italienare, holländare, ryssar och en svensk. En vacker svensk seger således som åtminstone här bidragit till Sveriges idrottsliga anseende.

VID KHOUMADJIN EFTER BROÖFVERGÅNGEN.

ständig vemodiga ton — och där ha många gått till botten. Men lustigt är det ju, att strömmen kommer in här. Den har för resten gnagt af en god bit af klippan redan. Vi ha strömmen att tacka för vår hamn, men till betalning tar den väl en gång fyren ifrån oss.

— Det måtte vara bistert här om vintrarne, tyckte Bogren med en blick ut genom det tränga fönstret. Hela holmen var ett enda stenkummel med ett par enar, litet sparsamt gräs, litet strandkål och ljung som enda växtlighet. Det var honom en gåta, hur den lilla geten, som pinglade förbi därute, förmådde lifnära sig.

— Ahja, svarade lotskvinnan och följde med trött uttryck hans blick, medan ena magra handen strök en hårttest från pannan. — I synnerhet när jag är ensam som nu. Det kan jag vara i veckor.

— Ensam — i veckor — upprepade Bogren tankfullt. Ensam på denna gråa holme midt i den svarta strömmen. Detta var någonting för ensamhetssvårare. Detta var annat än svärmeri.

— Jag vet ju heller aldrig, om han nånsin kommer igen, fortfor hon.

— Hvar är han nu?

— Den som det visste! Han gick ut för halfannan vecka se'n. Det var en brigg, som signalerade. Märkvärdigt, för vi ha ju hvarken storm eller tjocka så här års. Men fast det var i mörka natten, måste han ut. Och se'n har jag hvarken hört eller sett till honom.

— Hvad hette er man, frågade Åqvist plötsligt. Heter han Österberg?

Hustrun nickade. Åqvist trefvade i fickorna, kom i detsamma ihåg, att han satt i lånta kläder och skyndade ut genom dörren.

Lotshustrun hann inte fråga, innan han var tillbaka med flaskfyndet i handen. Studenterna sågo, att hon solade upp. Ett långsamt, halfgömdt leende, som tycktes lysa någonstans långt inne, så det aldrig hann riktigt ut i fönsterrutorna.

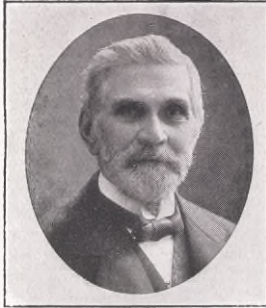
— Det brukar han göra ibland, sade hon, — eftersom strömmen för allt sådant mot holmen. Den här gången må flaskan ha kommit ur kurs. Men det var ju bra. Nu skall vi väl ha en påtår?

* * *

Förts. å sid. 607.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å nästa sida.

N. MÅNSSON.
Ombudsman. — Hesselholm.
80 år 18 Juni.*

O. FÄRNSTROM.
Kontr.-prost. Kyrkoherde. —
Arbrd. 70 år 18 Juni.

R. A. M:SON BRANDEL.
Kommisiter. — Stockholm.
50 år 17 Juni.*

C. E. PUKE.
Folkskollärare. V. komm.-ordf.
Gustaf Adolf. — 50 år 4 Juni.

A. G. F. GYLDENSTOLPE.
Grefve. F. d. Öfverhofstall-
mästare. 75 år 2 Juni.*

C. BRINK.
Borgmästare. — Lund.
70 år 20 Juni.*

C. D. L. W. W:SON MUNTHE.
Generalmajor. — Stockholm.
65 år 7 Juni.*

A. G. ARFWEDSON.
Bruksegare. — Ulfshyttan.
60 år 21 Juni.*

C. A. ÅGREN.
Disponent f. J. G. Malmstjös pi-
anofabr. — Gbg. 70 år 7 Juni.

J. E. ZETTERLUND.
Ingeniör. — Örebro
55 år 16 Juni.

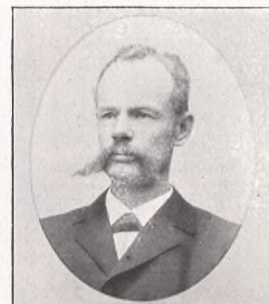
G. H. BOSTRÖM.
Ingeniör. — Ljusne.
50 år 3 Juni.*

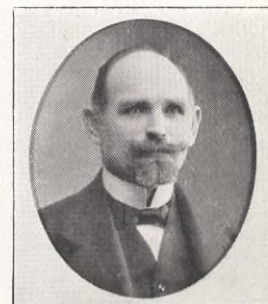
K. KAHLSTRÖM.
Disponent. — Sundsvall.
50 år 3 Juni.

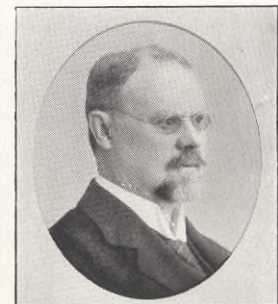
H. ZOTTERMAN.
Direktör f. Sv. Argus. —
Stockholm. 60 år 12 Juni.

J. G. E. SETH.
Kronolänsman — Smålands
Burseryd. 60 år 28 Maj.*

O. F. HILDENBORG.
Distr.-chef i Lifförsäkr.-anst.
Trygg. — Upsala. 50 år 12
Juni.

A. A. J. V. SVINHUFVUD.
[nsp i olycksf.-försäkr.-a.-b.
Skandinavien. — Stockholm.
50 år 16 Juni.

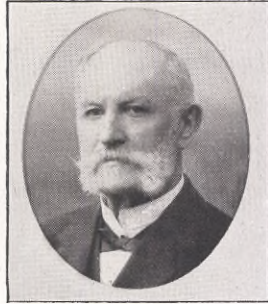
* Data här nedan.

P. J. C. WOLLIN †.
Kontr.-prost. — *Kyrkoherde* —
N. Åkarp. — F. 38. † 4 Juni.

O. A. E. TRÄGÅRDH †.
F. d. Öfverstelöjtnant. — *Kal-*
mar. F. 47. † 2 Juni.*

C. H. HERNLUND †.
F. d. Rektor. — *Stockholm* †.
F. 48. † 10 Juni.*

F. LENTVÖR †.
Disponent i *Singer & Co. Sym-*
mask. a-b — *Stockholm*
F. 75. † 27 Maj.

NILS MÄNSSON, Styr.-ordf. o. ombudsman i Hesselholms sparbank sedan 91. Mångårig ordf. i komm.-nämnden, kyrkovård.

ROBERT BRANDEL, Stud.-ex 87, fil. lic. 93, fil. dr. 94, prestv. 97, förestånd. i Kraftiska skolan i Stockholm sedan 99; komminister i St. Nicolai förs. sedan 08.

AUGUST GYLDENSTOLPE, U.-löjtn. v. Lifg. t. h. 60, ord. off. hos konung Carl XV 66, stallmäst. h. kon. 76, kammarherre h. drott. 79, öfverstelöjtn. o. chef i. Jemli. hästjäg. 83—87, öfverste o. sek.-chef i Lifreg. drag. 87—02; förste hoistallmästare o. chef i. hoistallet 86, öfverhofstallmästare 08, atsk. 12, generalmajor i armén 97. Led. af ett flertal militära kommittéer, led. af Krigsvet.-akad. F. d. banerförare v. K. M. O., komm. m. st. k. S. O.

CARL BRINK, Stud.-ex. 62, hoir.-ex. 70, v. häradshöfd. 74, aud. v. Skärini-reg. 77, rådmän i Lund 80, borgmästare derst. sedan 1900. Led. af dir. öfver Lunds hosp. o. asyl samt sedan 02 dess ordf.; led. af styr. i Skånska städ. brandförsäkr.-inr. sedan 1900 samt sedan 10 dess ordf.; led. af styr. i Sparbanken sedan 02, ordf. sedan 09.

LUDVIG MUNTHE, U.-löjtn. v. Fortifik. 66, öfverste 03, generalmajor o. chef i. Fortifikationen sedan 10. Lärare v. Krigshögsk. 84—90, chef i. sapperbat. på Karlsborg 90—95, chef i. Fortifik.-hufvudst. Arméförvalt. fortifik.-dep. militärbyrå o. mariniförvalt. fortifik.-afd 03—10. Expert v. Karlstadsförhandl. 05, led. i. 07 års försvarskommitté. Militär skriftställare. Led. af Krigsvet.-akad., heder sled. af K. Örlögsn.-sällsk.

GERHARD ARFWEDSON, Stud.-ex. 74, aig.-ex. fr. Tekn. högsk. 78 elev. v. järnverk 78—80, förestånd. i. stalverket o. kanongjut. v. Botors 80—93, bruksegare o. disp. v. Ulfshytte järnverks a.-b. sedan 93. Disp. i. a.-b. Språkla gruvor. V. ordf. i Motala verkst. nya a.-b. i Lindholmens verkst.-a.-b. samt i Sv. Mosskulturören. Ordf. i komm.-stämma.

HJALMAR BOSTRÖM, Efter själfstudium o. sedermera erhållt kompetensbetyg fr. Tekn. högsk. 97, en bland föregångsmännen inom torrdistillationen. Uffört de stora kolngnsanlägg. v. Gröttingjö, Ljusne m. fl.

GUSTAF SETH, Underoff.-ex. 73, sergeant 76, länsmans ex. 80, kr länsman 84. Led. af egodeln.-rätt sedan 99, kyrko- o. skolråd 95—10

(Forts. fr. sid. 605)

Bogren & Äqvist kommo en morgon ut ur sin wigwam. De hade kvällen förut återvänt från Tärneskärs fyr. Lotsen Österberg hade själf seglat dem hem, och hustrun hade full af välvilja förärat dem ett knippe torsk, som gaf proviant för lång tid framåt.

Bogren & Äqvist befunno sig vid det belånaste äfventyraryllynne. Därinneh i renässanspalatset puttade som bäst det nya Rigakaffet — Äqvist vände sig för att skynda in och se om det, då Bogren grep honom i armen:

— Se där!

Äqvist såg. Uppe på strandhöjden syntes ett hjärt parasoll. En äldre herre och en ung dam tycktes på väg ner emot Wallunds läge.

— Känner du igen henne, undrade Äqvist ironiskt. — Hvad betyder det? Hösten är kommen och stormarne med —

— Fy, hvad du citerar illa!

— Nu börjar pluggets och fröken Irmelins tid! Men hvad du gör, karl, tillade Äqvist och hejdade Bogren, — så vänd henne inte ryggen! Kom ihåg, att du har dina bästa —! Men du borde kanske ha manschetter på dina fina händer! Haha!

— Hu då! Ja, nu börjar manschetternas och de hela byxornas tid! Hösten är kommen! Kom, låt oss möta vårt öde!

OSCAR TRÄDGÅRDH †. U.-löjtn. v. Smål. husarreg. 67, major v. Lifreg. hus. 95, öfv.-löjtn. v. Smål. husarreg. 97, atsk 03. V. ordf. i Kalmar läns S. Hushålln.-sällskap 03—11, ordf. i styr. i Kalmar ensk. bank 99, o. då banken uppgick i Bank.-a.-b. S. Sverige ordf. i sistn. banks aid.-styr. Vice ordf. i styr. i Kalmar—Torsås järnväg.

HUGO HERNLUND †. Stud.-ex. 67, fil. dr. 82, lektor o. rektor i Visby 83, v. Nya elem.-skolan i Stockholm 94, från hvilket rektorat han afgick endast några dagar före sin död. En af hufvudstadens mest framstående kommunalmän, led. af stadsfullmäktige 89—11 med undantag i en valperiod. Mångårig led. af drätselkammaren o. 06—10 ordf. i dess andra afd. Led. af Folkskoleöfverstyr. Led. af Riksd. F. K. 10—11. Biogr. o. hel.-sid.-portr. XIII: 11.

Till illustr. å sid. 601.

Storhäftig Adolf Friedrich af Mecklenburg-Strelitz afled den 11 juni i Berlin där han för kraftsjukdom vårdades å en klinik.

Den aflidne, vid sin bortgång 66 år gammal, var en rättfråg, modernt anlagd natur, som nedlagt ett energiskt men fåfängt arbete på att bryta de medeltidsmässiga förhållandena i den af honom styrda staten och att förläna den en författning. Ständerna motsatte sig ovekligt dessa sträfvan.

Storhäftig Adolf Friedrich efterträdes af sin 33-årige son, hvilken bär samma namn som fadern.

Foto. Ryberg, Arvika.

Utsöcher: Bengt Sjöberg

NYAFTÄCKT GRAFVÅRD ÖFVER FÖRFATTAREN GUSTAF SCHRÖDER.

Norrköpings fotogr. magasin.
BRANDEN I SÖDERKÖPING: Brand-
platsen.

Svenska polis och skyddshunds-föreningen har i dagarna i Malmö anordnat sin årligen återkommande polishunds-pröfning, hvilken denna gång hade internationell karaktär, i det att utom svenska hundar även djur från Tyskland och Danmark deltog. Utmärkt prof på god dressyr företeddes.

INNEHÅLL: Professor H. Winberg (biografi och helsidesporträtt). — Fornminnesföreningens möte i Malmö. — Utställning af kyrklig konst. — Nationalmusei konstförvärf. — Internationella präskongressen i Köpenhamn. — K. F. U. K:s världskongress. — Svenska sångarna och gymnasterna i Berlin. — Brokigt utomlandsnytt. — Franska ministerkrisen. — Sydpolsfararen Roald Amundsen som flygare. — Svenskarne i Persien. — Bilder från Kina. — Vezkans porträttgalleri. — "En sommarsaga", berättelse af K. G. Ossian-Nilsson.

BADGÄSTER SOM BITRÄDA VID SLÄCKNINGEN.

Foto. Küller, Malmö
POLISHUND-TÄFLINGEN I MALMÖ.
Första pristagare Oudin (t. v.) och Leo (t. h.)

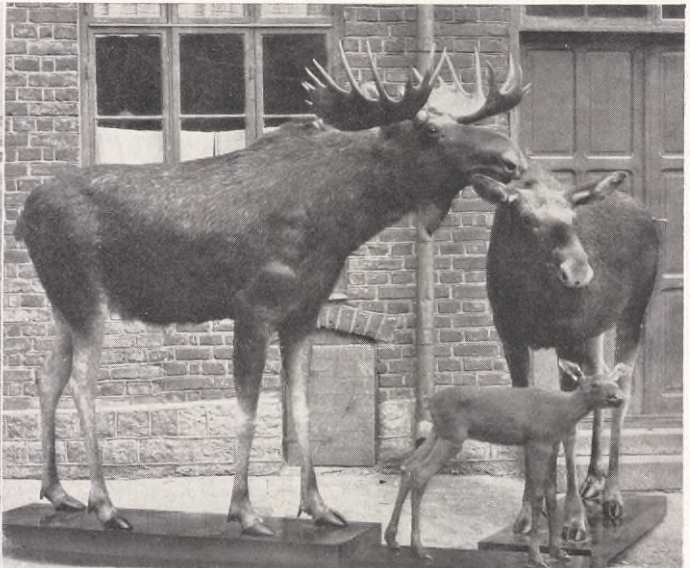

Foto. Anderson, Upsala.
GRUPP AF ELGAR skänkta till K. Museet i München af dir. O. E. Neumüller

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.